

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer i forbindelse med lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.).

(Lovforslaget (nr. 30) findes i tillæg A. sp. 797, fremsættelsen i tidenden sp. 132.

Lovforslagene sattes til forhandling.

Grünbaum: Der har jo været megen forhåndsinteresse om den debat, vi skal have her i dag, en forhåndsinteresse, som er begrundet i presseomtalen af de urimeligheder, der er foregået i forbindelse med skattespækulationer og ophævelse af indeksordninger og i den senere tid i særdeleshed annuitetsordninger, som er blevet det store nummer også for forsikringsselskaberne. Der har vist været en ret kraftig tegningskampagne i gang, og folk har kunnet låne størstedelen af det beløb, der skulle indskydes i en sådan annuitetsforsikring. Man kunne tage skattefordelen, måske med en skatteprocent på 50-55-60, og så kunne man spekulere i en ophævelse af ordningen, hvorved man kun skulle af med 25 pct.

Alt det har gjort, at der i offentligheden er en meget betydelig interesse omkring de problemer, vi skal behandle her i dag. Men det er kun en enkelt side af sagen og i og for sig noget, som vel også kunne have været klaret uden en omfattende revision af det, vi kalder renteforsikringsloven, som nu bliver til denne lov om beskatningen af pensionsordninger.

Spørgsmålet om denne revision af renteforsikringsloven har også tidligere givet anledning til megen debat her i folketinget, nemlig i forbindelse med oprydningen i fradragjunglen. De fleste af de fradrag, der findes i skattelovgivningen, indeholdes jo i renteforsikringsloven, andre i ligningsloven, men der er mange i renteforsikringsloven. Her har vi bl. a. det fradrag, som vel de fleste kender, 3.000 kr.s fradraget, som man kan benytte på selvangivelsen, inden for hvilket beløb man kan fratække f. eks. livsforsikringspræmier.

Men vi har jo en lang række forsikringsydelser, hvor det drejer sig om forsikring eller opsparing med sikring af alderdommen for øje. På dette område har vi gennem årene fået udviklet den praksis — underbygget

med lovændringer gennem årene — at der var fuld fradragsret for de penge, som skatteyderne indbetalte til disse forsikringer for at skaffe sig en alderdomssikring. Det har der ikke været altid, det er noget, der har udviklet sig gennem årene, og det er vel stort set anerkendt i dag, at sådan skal det være, mod at man til gengæld betaler skat, når pengene kommer ud til sin tid i form af en løbende pension eller i visse tilfælde en kapitalpension, hvor der er et engangsbeløb, der udbetales. Man bliver beskattet enten derved, at de løbende udbetalinger indgår i den skattepligtige indtægt til sin tid, eller derved, at der skal svares en afgift af engangsudbetalingen, f. eks. ved kapitalpension, og det er for så vidt ganske logisk. Man skal i hvert fald betale skat i den ene ende og her altså i den sidste ende, hvor pengene bliver udbetalt.

Derudover har vi de andre ordninger med den såkaldte begrænsede fradragsret, der ligger inden for 3.000 kr.s grænsen, hvor man ikke betaler skat i det øjeblik, man får pengene ud, f. eks. livsforsikring.

Man kan vel sige, at de forventninger, der var til en revision af renteforsikringsloven, ikke er blevet indfriet, idet vi ikke har fået den forenkling på dette område, som man måske har forestillet sig at man kunne få. Når vi ikke har fået den forenkling, hænger det vel sammen med de erfaringer, som også jeg har gjort i sin tid, at det er uhyre svært at komme af med et skattefradrag, som én gang er indført i vores skattelovgivning. Det er praktisk taget umuligt. Man kan højst gøre sig håb om at få gjort tingene lidt bedre, forenklet det og gjort det mere rimeligt, mere rigtigt ud fra et eller andet retfærdighedssynspunkt.

Jeg tror, man derfor må sige, som det også fremgår af det, der nu foreligger, at det er urealistisk at forestille sig en gennemgribende ændring på dette område, som helt ændrer principperne for det. Det kunne man i og for sig godt tænke sig at gøre, men vi må vel erkende, at man stort set skal oprettholde de fradrag, vi har inden for disse områder, og så finde ud af det bedst mulige. Derfor kan man altså heller ikke få den store reform her, men jeg tror, man kan sige, at der på mange punkter vedrørende de enkeltheder, der fremtræder i de forskellige lovparagraffer, er opnået en hel del i